

SOSIAALITYÖN NELJÄ LÄHESTYMISTAPAA

Psykososiaalinen lähestymistapa

- Korostetaan työn yksilökohtaista ja terapeutista luonnetta
- Henkilökohtainen kontakti, kasvokkaisuus
- Edellyttää asiakkaan elämäntilanteen yksilöllisten ja ainutkertaisten piirteiden huomioimista
- Vuorovaikutustaidot
- Terapeuttinen keskustelu muodostaa lähestymistavan keskeisen tunnuspiirteen
- Saattaa pitää sisällään erilaisia auttamistyön menetelmiä, kuten yksilö-, perhe- ja verkostotyön malleja
- Eroaa muista sosiaalityön lähestymistavoista

Sosiaaliturvapolitiittinen lähestymistapa

- Pitää sisällään sosiaalihuollon ja -palveluiden järjestämiseen liittyvän hallinnollisen elementin, mutta myös pyrkimyksen asiakkaan tasavertaiseen kohtaamiseen ja palveluun
- Sosiaalityö näyttäytyy sosiaalipolitiikan osana
- Sosiaalityöntekijät huolehtivat sosiaalihuollon ja -palveluiden toimeenpanosta ja toteutuksesta
- Sosiaalityöntekijät ovat mikrososiaalipolitiikan toteuttajia
- Pitää sisällään yksilöön, ryhmään ja yhteisöön kohdistuvia käytännön tehtäviä
- Pyrkimys asioiden järjestämiseen
- Esimerkiksi yksilökohtainen palvelunohjaus

Sosiokulttuurinen lähestymistapa

- Suuntautuu yhteisöön
- Kiinnitetään huomiota yhteisön kulttuurisiin piirteisiin ja kulttuuriseen identiteettiin
- Kulttuurisen osallisuuden merkitys
- Paikallisuus on keskeinen osa
- Sosiaalityöntekijöitä ei kiinnosta mikä tahansa ongelma, vaan juuri sosiaalinen ongelma sosiokulttuurisena kysymyksenä
- Kulttuurinen ja sosiaalinen kohtaavat väistämättä toisensa

Sosiaalipedagoginen lähestymistapa

- Korostuu erityisesti sosiaalisessa lapsi- ja nuorisotyössä
- Lasten ja nuorten huolto on ollut sosiaalityön keskeinen kohdealue ja siinä mielessä sosiaalipedagoginen lähestymistapa on kiinteä osa sosiaalityötä
- Saattaisi sopia kuvaamaan laajemminkin lastensuojelun orientaatiota, jossa sosialisointiin liittyvät kysymykset on keskeisiä
- Kasvokkaiseen vuorovaikutukseen perustuva
- Terapeuttisten toimintojen tarkoitus on pääasiassa sosiaalistava